

## **YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN LAUSUNTO 23/2005 vp**

### **Hallituksen esitys laiksi koe-eläintoiminnasta ja laiksi eläinsuojelulain muuttamisesta**

*Maa- ja metsätalousvaliokunnalle*

#### **JOHDANTO**

##### ***Vireilletulo***

Eduskunta on 19 päivänä huhtikuuta 2005 lähettäessään hallituksen esityksen laiksi koe-eläintoiminnasta ja laiksi eläinsuojelulain muuttamisesta (HE 32/2005 vp) valmistelevasti käsiteltäväksi maa- ja metsätalousvaliokuntaan samalla määrännyt, että ympäristövaliokunnan on annettava asiasta lausunto maa- ja metsätalousvaliokunnalle.

##### ***Asiantuntijat***

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- eläinlääkintötarkastaja Kai Pelkonen, maa- ja metsätalousministeriö
- opetusneuvos Marja-Liisa Niemi, opetusministeriö
- ylitarkastaja Sebastian Hjelm, sosiaali- ja terveysministeriö
- läänineläinlääkäri Tapani Parviainen, Etelä-Suomen lääninhallitus

- koe-eläinbiologi, filosofian opiskelija Paula Hirsjärvi, Helsingin yliopisto
- johtaja Leila Risteli, Oulun yliopisto
- professori Hanna Tähti, Solututkimuskeskus, Tampereen yliopisto
- johtaja Ulla-Marjut Jaakkola, Turun yliopisto
- professori Marja-Liisa Hänninen, Suomen Akatemia
- puheenjohtaja, kansleri Eero Vuorio, tutkimuseettinen neuvottelukunta
- sihteeri Reetta Kettunen, biotekniikan neuvottelukunta
- dosentti Leena Vilkkä, Biofilos
- toiminnanjohtaja Hanna Kivinen, Eläinsuojeluliitto-Animalia ry
- toiminnanjohtaja Marianna Norring, Juliana von Wendtin Säätiö.

Lisäksi valiokunta on saanut Kemianteollisuus ry:n kirjallisen lausunnon.

#### **HALLITUKSEN ESITYS**

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki koe-eläintoiminnasta, joka koskee selkärangaisilla eläimillä harjoitettavaa koe-eläintoimintaa. Lain tavoitteena on tarkistaa nykyinen koe-eläintoimintaa koskeva lainsäädäntö vastaamaan säädöstasoltaan perustuslain vaatimuksia. Laki koe-eläintoiminnasta sisältää säännökset koe-eläin-

toiminnan harjoittamiseen vaadittavan luvan edellytyksistä ja luvan myöntämisestä sekä keskeiset eläinkoetta, eläinkokeen suorittamista ja koe-eläinten käyttöä koskevat periaatteet.

Luvan koe-eläintoimintaan myöntää lakiehdotuksen mukaan nykyiseen tapaan lääninhallitus. Koe-eläinlaitoskohtaisista koe-eläintoimi-

kunnista ehdotetaan luovuttavaksi, ja eläinkokeen suorittamista koskevan lupahakemuksen käsittelee ja luvan myöntää perustettava eläinkoelautakunta, joka toimii Etelä-Suomen lääninhallituksen yhteydessä. Lisäksi lakiin ehdotetaan sisällytettäväksi säännökset koe-eläintoininnan valvonnasta.

Eläinsuojelulakiin ehdotetaan tehtäväksi koe-eläintoimintaa koskevan lain edellyttämät teknisluonteiset muutokset.

Esityksessä on otettu huomioon kokeisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien eläinten suojelua koskeva neuvoston direktiivi sekä eurooppalainen yleissopimus kokeellisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien selkärankaisten eläinten suojelemiseksi.

Ehdotetut lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan noin kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun ne on hyväksytty ja vahvistettu.

## VALIOKUNNAN KANNANOTOT

### *Perustelut*

#### *Yleiset lähtökohdat*

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki koe-eläintoiminnasta, joka koskee selkärankaisilla eläimillä harjoitettavaa koe-eläintoimintaa. Valiokunta pitää ehdotettua lainsäädäntöä tarpeellisena ja kannatettavana. Ehdotetussa laissa otetaan huomioon EU:n koe-eläintoimintaa koskevan direktiivin (86/609/ETY) ja eurooppalaisen kokeellisiin ja muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien selkärankaisten eläinten suojelemista koskevan yleissopimuksen (SopS 85/1990) velvoitteet aiempaa perusteellisemmin. Myös 3R-periaatteet (Replacement, Refinement, Reduction eli eläinkokeiden korvaaminen, koe-eläinten käytön vähentäminen ja menetelmien parantaminen koe-eläinten kivun ja tuskan minimoimiseksi) otetaan olennaiseksi osaksi lainsäädäntöä. Säännösten tavoitteena on luoda olosuhteet, joissa eläimiä käytetään luvanvaraisesti ainoastaan välttämättömään ja eettisesti hyväksyttävään tiedonhankintaan ja joissa koe-eläinten hyvinvoinnista huolehditaan mahdollisimman hyvin.

Ehdotettu lainsäädäntö perustuu pääosaltaan edellä mainittuun direktiiviin ja yleissopimukseen. Euroopan komissio on kesäkuussa 2003 asettanut eri maiden asiantuntijoista koostuvan teknisen asiantuntijatyöryhmän avustamaan tieteellis-teknisissä kysymyksissä, jotka liittyvät direktiivin 86/609/ETY uudistamiseen. Työryhmä sai työnsä valmiiksi lokakuussa 2003. Ke-

väällä 2005 komissio pyysi EFSA:n (European Food Safety Authority) asiantuntijajaneelia (Animal Health and Animal Welfare Panel) pohdimaan edelleen eräitä yksittäisiä kysymyksiä. Direktiivin uusimisen aikataulu ja sen lopullinen sisältö on auki. Valiokunta pitää koe-eläintoimintaa koskevien säädösten uudistamista kuitenkin tarpeellisena ennen direktiivin uudistustyön valmistumista siksi, että voimassaoleva sääntely ei vastaa uuden perustuslain lainsäädännölle asettamia vaatimuksia. Valiokunta toteaa, että ehdotettua sääntelyä ei ole pidettävä merkittävän edistyksellisenä, vaan lähinnä teknisenä uudistuksena, jossa ei yritetäkään ennakoida direktiivin uudistustyössä käsiteltävänä olevia tarkistustarpeita. Ehdotetut muutokset kuitenkin selventävät hyvin koe-eläintoiminnan harjoittamisen edellytyksiä ja toteuttamista tutkimuslaitoksissa, ja eläinten hyvinvoinnin turvaamiseen on kiinnitetty erityistä huomiota. Lisäksi lupamenettelyn uudistaminen on keskeinen parannus voimassaolevaan lakiin verrattuna.

#### *Kansallinen koe-eläinlautakunta*

Valiokunta pitää hallituksen esityksen keskeisimpänä uudistuksena ehdotusta laitospohjaisten koe-eläintoimikuntien lakkauttamisesta. Jatkossa kaikki eläinkokeiden suorittamista koskevat lupahakemukset käsitellään ehdotuksen mukaan kansallisessa koe-eläinlautakunnassa, jossa on neljä jaostoa. Esitettyyn koe-eläinlautakuntaan kuuluu puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja 16 jäsentä sekä heidän henkilökohtaiset

varajäsenensä. Lautakunnan jäsenten tulee olla tunnetusti taitavia ja kokeneita eläinten käyttöä eläinkokeissa tuntevia henkilöitä, ja heidän tulee myös tuntea eläinkokeille vaihtoehtoisia menetelmiä. Jäsenten tulee edustaa tieteellisen tutkimuksen asiantuntemusta, koe-eläinten hoitoa ja eläimille suoritettavia toimenpiteitä koskevaa asiantuntemusta, eläinlääketieteellistä asiantuntemusta sekä asiantuntemusta käytännön eläinsuojelutyössä tai eettisissä kysymyksissä. Kuten neljää asiantuntemuksen alaa edustaa lautakunnassa neljä asiantuntijaa. Lautakunnan puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee ehdotuksen mukaan olla oikeustieteellinen koulutus.

Valiokunta pitää ehdotusta kansallisesta koe-eläinlautakunnasta kannatettavana, koska se edistää lupien yhdenmukaista käsittelyä. Järjestely edistää myös lupaharkinnan johdonmukaisuutta, läpinäkyvyyttä, eettistä luotettavuutta ja puolueetonta käsittelyä. Lupahallinnon keskittäminen Etelä-Suomen lääninhallituksen Hämeenlinnan toimipaikan yhteyteen perustettavaan lautakuntaan on perusteltua, koska puolet Suomen koe-eläinlaitoksissa tapahtuvasta eläinkoe-toiminnasta on keskittynyt pääkaupunkiseudulle ja lautakunnalla on siten välittömästi käytettävissä runsaasti valvontatietoa lupahallinnon kehittämiseksi.

Valiokunta on kuitenkin keskustellut lautakunnan kokoonpanosta sekä sen perusteena käytetyistä hallituksen esityksen esiin tuomista ristiriitaisuuksista. Valiokunnan huomiota on kiinnitetty muun muassa siihen, että tutkimuksen edustus jaostossa on kapea. Kun tutkimuksen edustajia voi 4-jäsenisessä jaostossa olla vain yksi ja eläinkokeita käyttävä tieteellinen tutkimus on huomattavan laaja kokonaisuus, on yhden tutkijan mahdotonta tuntea koko alueen tutkimusten erityislaatua ja tutkimuksellisia sisältöjä. Huomiota on kiinnitetty myös siihen, että eläinsuojelutyön asiantuntemus ja eettinen asiantuntemus on rinnastettu siten, että lautakunnan neljän jäsenen tulee edustaa joko asiantuntemusta käytännön eläinsuojelutyössä tai eettisissä kysymyksissä. Tämä voi asiantuntijoiden mukaan johtaa siihen, että jaostokäsittelystä

puuttuu joko eläinsuojelutyön tai etiikan asiantuntemus. Myös hallituksen esityksen lähtökohdaksi on maa- ja metsätalousministeriön selvityksen mukaan, että hakemusten yhdenmukaisen käsittelyn vuoksi jaostojen tulee olla samanrakenteisia. Valiokunnan mielestä on välttämätöntä taata kattava asiantuntemus sekä alueellinen edustuksellisuus muodostettaessa lautakuntaa ja sen jaostoja.

Hallituksen esityksen perustelujen mukaan (s. 33/I) ehdotetulla kokoonpanolla varmistettaisiin erilaisten eläinkokeiden tekemiseen liittyvien näkemysten ja asiantuntemuksen saaminen lupa-asioiden käsittelyyn. Jos eläinsuojelutyön tai etiikan asiantuntemus jäisi jaostokäsittelyssä näiden rinnasteisuuden vuoksi puuttumaan, ei ehdotus ole yhdenmukainen hallituksen esityksen perustelujen kanssa. Jaostot eivät myöskään olisi samarakenteisia, vaikka se on ollut esityksen lähtökohdaksi. Myös tutkimuksen edustus on kapea, koska eläinkokeita käytetään sekä syöpätautien, sepelvaltimotaudin, aivohalvauksen ja aivoverenvuodon, verenpainetaudin, diabeteksen, Alzheimerin taudin, Parkinsonin taudin, lihastautien ja huume- ja alkoholiriippuvuuden sekä niiden hoidon tutkimiseen. Yksi tutkija ei voi tuntea kaikkien erityyppisten tautien tutkimusten erityislaatua. Valiokunta korostaa lautakunnan jaostojen asiantuntemuksen monipuolisuutta.

Valiokunta kiinnittää edelleen maa- ja metsätalousvaliokunnan huomiota 1. lakiehdotuksen 24 §:n 2 momentin ja pykälän yksityiskohtaisten perustelujen ristiriitaan. Yksityiskohtaisten perustelujen (s. 33/I) mukaan lautakuntaan kuuluisi taitavia ja kokeneita henkilöitä, jotka tuntevat eläinten käyttöä eläinkokeissa ja eläinkokeille vaihtoehtoisia menetelmiä. Pykäläehdotuksesta sen sijaan puuttuu viittaus eläinkokeille vaihtoehtoisten menetelmien tuntemukseen. Valiokunta pitää vaihtoehtoisten menetelmien tuntemusta välttämättömänä, koska lain 7 §:n mukaan eläinkokeen suorittamisen edellytyksenä on, että tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi ei ole käytännössä mahdollista käyttää muuta tieteellisesti luotettavaa menetelmää, joka ei edellytä eläimen käyttöä. Vaihtoehtoisten menetel-

mien käytettävyyden arviointi on siten lupaharkinnan peruskysymys.

Valiokunnan saaman selvityksen mukaan jaostojen koon kasvattaminen 1—2 jäsenellä eli lautakunnan jäsenmäärän nostaminen 4—8 hengellä nostaisi lineaarisesti arvioiden kustannuksia 16 000—49 000 euroa/vuosi, kun hallituksen esityksessä on lautakunnan ja jaostojen kokousten aiheuttamat kulut arvioitu esitetyssä kokoonpanossa 70 000 euroksi/vuosi.

Valiokunta on keskustellut myös siitä, ovatko eri asiantuntemuksen lajit ylipäänsä erotettavissa toisistaan siten kuin 1. lakiehdotuksen 24 §:n 2 momentissa tehdään. Valiokunnan mielestä jakoa neljään eri asiantuntemuksen alaan ei tule ymmärtää siten, että esimerkiksi tieteellisen tutkimuksen asiantuntija ei voisi samalla olla käytännön eläinsuojelutyön asiantuntija tai etiikan asiantuntija. Tutkijan intressissä on huolehtia parhaalla mahdollisella tavalla eläimen hyvinvoinnista myös tutkimuksen onnistumiseksi, ja tutkijat joutuvat itse pohtimaan eettisiä kysymyksiä työnsä luonteen vuoksi. Lautakunnan kokoonpanosta on kuitenkin säädettävä siten, että varmistetaan erilaisten näkemysten ja asiantuntemuksen saaminen lupa-asioden käsitteelyyn, ja siksi säännöksessä ei voida välttää kuvattua asiantuntemuksen laadun erottelua. Valiokunta kiinnittää vielä huomiota siihen, että eläinsuojelun asiantuntemus on 2 momentissa kuvattu määrällä asiantuntemus käytännön eläinsuojelutyössä.

#### *Eläinkokeille vaihtoehtoiset menetelmät*

Eläinkoedirektiivin 23 artikla asettaa jäsenvaltioille veloitteen pyrkiä edistämään tutkimusta ja ryhtyä muihin sellaisiin toimiin, joita ne pitävät asianmukaisina tutkimuksen edistämiseksi sellaisten vaihtoehtoisten menetelmien kehittämiseksi ja hyväksymiseksi, joilla voitaisiin saada tasoltaan yhtä hyvää tietoa kuin eläinkokeilla saatava tieto, mutta siten, että käytetään vähemmän eläimiä tai kivuttomampia menetelmiä. Eri-laiset korvaavat ja täydentävät tutkimusmenetelmät ovat jo korvanneet eläinten käytön useissa tutkimusmenetelmissä. Lisäksi eläinkokeita korvaavien vaihtoehtomenetelmien kehittämistyön

vaiheissa joudutaan usein tekemään myös eläinkokeita.

Direktiivin 86/609/ETY 7 artiklan 2 kohdan mukaan eläinkoetta ei saa suorittaa, jos tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi on mahdollista soveltaa jotakin toista tieteellisesti luotettavaa menetelmää, joka ei edellytä eläimen käyttöä. Hallituksen esitykseen sisältyvän 1. lakiehdotuksen 7 §:n 1 momentin mukaan eläinkokeen saa suorittaa vain, jos tavoitellun tuloksen saavuttamiseksi ei ole käytännössä mahdollista käyttää muuta tieteellisesti luotettavaa menetelmää, joka ei edellytä eläimen käyttöä. Valiokunta toteaa, että määre käytännössä ei perustu direktiiviin. Kun tavoitteena on antaa direktiivin mukaiset säännökset, tulisi määre "käytännössä" poistaa pykälästä tai selventää mietinnön peruste-luissa, että se viittaa lähinnä kokeen tekniseen toteuttamiseen eikä esimerkiksi eläinkokeesta aiheutuviin halvempiin kustannuksiin ja sitä kautta käytännön mahdollisuuksiin.

Valiokunta toteaa, että useassa jäsenmaassa toimii kansallinen vaihtoehtomenetelmäkeskus, joka edistää vaihtoehtoisia menetelmiä koskevaa tutkimusta ja tutkijakoulutusta. Valiokunnalle on myös esitetty, että vaihtoehtoisia menetelmiä koskevan koulutuksen taso ja syvyys vaihtelee yliopistosta riippuen. Eläinkokeille vaihtoehtoisten menetelmien koordinoitua koskevassa maa- ja metsätalousministeriön työryhmässä on esitetty ajatus, että meilläkin olisi mielekästä keskittää eläinkokeille vaihtoehtoisia menetelmiä koskeva tutkimus ja koulutus yhteen paikkaan. Valiokunta tukee voimakkaasti tätä ajatusta katsoen, että Suomeen tulee perustaa virallinen vaihtoehtomenetelmäkeskus, jolle tulee myös taata riittävät resurssit vaihtoehtomenetelmien kehittämiseen. Tavoitetta koe-eläinten käyttömäärän vähentämisestä edistää lupamenettelyä tehokkaammin riittävän määrärahan osoittaminen valtion talousarviossa eläinkokeita korvaavien menetelmien kehittämiseen. Valiokunta pitää tätä erityisen ajankohtaisena, koska REACH-asetuksen on arvioitu aiheuttavan kemikaalien testaustarpeen huomattavan lisääntymisen ja siten eläinkokeiden määrän kasvua. Pääministeri Matti Vanhasen hallitusohjelmassa

on tavoitteeksi asetettu eläinkokeiden vähentäminen. Koska Suomessa jo on korkeatasoista solu- ja kudospallitutkimusta, mahdollisuudet kehittyä vaihtoehtomenetelmien kärkimaaksi ovat olemassa, kun tutkimusta tuetaan samalla tavoin kuin kilpailijamaissa. Valiokunta kiirehtii ministeriön selvityksen valmistumista ja pitää nykyisten, varsin vähäisten tutkimusmäärärahojen nostamista perusteltuna edellä mainituilla perusteilla.

Edellä esitettyyn viitaten valiokunta esittää maa- ja metsätalousvaliokunnalle, että se kiirehtii kansallisen vaihtoehtomenetelmakeskuksen perustamista ja sen riittävän rahoituksen turvaamista.

#### *Valvonnasta*

Valiokunta kiinnittää huomiota siihen, että koe-eläintoiminnan valvontaan tulisi panostaa nykyistä enemmän. Valvontaviranomaiselta saadun selvityksen mukaan viime vuosina esille tulleet epäkohdat säännösten noudattamisessa ovat liittyneet yliopistojen rahoitusvaikeuksiin ja lisääntyneeseen kansainväliseen tutkijavaihtoon. Perustutkimusta tekevien yliopistojen kireä talous on ilmennyt liian suurina eläinmäärinä koe-eläinyksiköissä, puutteina luvanhakijoiden kelpoisuudessa, laiminlyönteinä viikonloppupäivystyksissä sekä luotettavien koetulosten saamisen kannalta liian pieninä eläinmäärinä lupahakemuksissa. Kansainväliseen tutkijavaihtoon liittyen ongelmia ovat aiheuttaneet puutteellinen kielitaito, erittäin huono säädöstuntemus ja kulttuuriset erot.

#### *Voimakasta kipua tuottavat kokeet ja vähäiset toimenpiteet*

Valiokunnalle on esitetty, että lakiehdotuksen 14 § on epäselvä siinä suhteessa, miten se sallii sellaisen eläimen uudelleen käytön, jolle on tehty voimakasta kipua tuottava eläinkoe. Valiokunta korostaa, että pykälän 2 momenttia tulee tulkita pykälän sanamuodon mukaisesti siten, että eläintä saa käyttää vain kerran sellaisessa eläinkokeessa, josta sille aiheutuu voimakasta kipua, tuskaa tai kärsimystä. Eläintä saa käyttää uudelleen vain sellaisessa eläinkokeessa, joka

sisältää vain vähäisiä toimenpiteitä tai jossa eläin on yleisanestesiassa koko uuden kokeen ajan eläimen lopettamiseen saakka. Momenttia tulee tulkita yksityiskohtaisten perustelujen mukaisesti supistavasti siten, että tyyppiesimerkki säännöksen soveltamisalasta on lehmä, jolle on leikkauksella asennettu pysyvä yhteys suoliston alueelle (fisteli) ja vähäisenä toimenpiteenä suoritetaan leikkauksen jälkeen näytteiden ottoa fistelin kautta.

#### *Jatkossa harkittavia yksittäisiä asioita*

Direktiivin tarkistustyössä on pohdittavana useita yksittäisiä, periaatteellisia kysymyksiä, kuten kysymys siitä, tulisiko sikiöt ainakin kehityksajan viimeisen kolmanneksen aikana ottaa sääntelyn soveltamisalan piiriin ja tulisiko selkärangattomat eläimet sisällyttää sääntelyn soveltamisalaan. Valiokunta pitää kysymysten pohdintaa eettisesti perusteltuna katsoen, että sääntelyä tulee jatkossa tarkistaa direktiivin tarkistustyön mukaisesti.

Kädellisten käytön osalta valiokunta painottaa, että niitä tulee käyttää ainoastaan sellaisissa erityistilanteissa, joissa sitä ei mitenkään voida välttää. Lakiehdotuksen 9 §:n 1 momentin mukaan eläinkoe on suoritettava tarkoituksen saavuttaminen huomioon ottaen sellaisella eläinlajilla, jonka keskushermoston kehitystaso on mahdollisimman alhainen. Pykälän perusteluissa todetaan, että erityistä huomiota tulee kiinnittää apinoiden koe-eläiminä käytön välttämiseen. Suomessa ei ole käytetty kädellisiä koe-eläimiä vuoden 2001 jälkeen. Valiokunnalle on myös esitetty, että suurille koe-eläimiä käyttäville laitoksille olisi hyvä saada kokopäiväinen eläinlääkäri. Valiokunta esittää, että maa- ja metsätalousvaliokunta harkitsee mahdollisuuksia edistää edellä mainittuja tavoitteita.

Lopuksi valiokunta kiinnittää huomiota siirtymäsäännöksen kirjoitustapaan. Ehdotuksen 45 §:n 2 momentin mukaan eläinkokeen suorittamista koskeva lupahakemus, joka on toimitettu laitoksen koe-eläintoimikunnalle enintään kaksi kuukautta ennen tämän lain voimaantuloa, siirretään tämän lain voimaantullessa eläinkoelautakunnan käsiteltäväksi. Sääntely on poik-

keuksellinen, koska yleensä uutta lainsäädäntöä aletaan soveltaa sen voimaantulosta alkaen. Valiokunta esittää, että maa- ja metsätalousvaliokunta harkitsee siirtymäsäännöksen vaikutusta käytännössä ja arvioi sen muuttamistarvetta.

**Lausunto**

Lausuntonaan ympäristövaliokunta esittää maa- ja metsätalousvaliokunnalle,

*että maa- ja metsätalousvaliokunta ottaa huomioon, mitä edellä on esitetty.*

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj. Pentti Tiusanen /vas  
vpj. Heidi Hautala /vihr  
jäs. Susanna Haapoja /kesk  
Rakel Hiltunen /sd  
Tuomo Hänninen /kesk  
Antti Kaikkonen /kesk  
Inkeri Kerola /kesk  
Kari Kärkkäinen /kd  
Jouko Laxell /kok  
Mikaela Nylander /r

Heikki A. Ollila /kok  
Eero Reijonen /kesk (osittain)  
Säde Tahvanainen /sd  
Satu Taiveaho /sd  
Unto Valpas /vas (osittain)  
Ahti Vielma /kok  
Pia Viitanen /sd  
vjäs. Esko Ahonen /kesk (osittain)  
Oras Tynkkynen /vihr (osittain).

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos.

## ERIÄVÄ MIELIPIDE

Kuten valiokunnan lausunnossa todetaan, voi eläinsuojelun ja etiikan rinnasteisuus koe-eläinlautakunnan jaostojen kokoonpanossa johtaa siihen, että jaostokäsittelystä tulee puuttumaan joko eläinsuojelun tai etiikan asiantuntemus. Jaostojen rakenne ei näin muodostu tosiasiasa samanrakenteiseksi, vaikka se on ollut maa- ja metsätalousministeriön mukaan esityksen lähtökohtana.

Myös tutkimuksen edustus on jaostossa kaipa, kuten valiokunnan lausunnossa todetaan.

Lausunto toteaa edellä kuvatut ongelmat, mutta jättää johtopäätöksen tekemättä. Miele-

tämme jaostojen tulee olla samanrakenteiset yhdenmukaisen lupaharkinnan turvaamiseksi. Lautakunnan kokoonpanoa tulisi näin laajentaa sekä tutkimuksen että eläinsuojelutyön ja etiikan sekä vaihtoehtoisten menetelmien alalla.

Eläinsuojelun asiantuntemus koe-eläinlautakunnassa kuvataan laissa määreellä "asiantuntemus käytännön eläinsuojelutyöstä". Katsomme, että rajaaminen *käytännön* eläinsuojelutyöhön on tarpeeton, kun tavoitteena on varata edustus eläinsuojelunäkökulman asiantuntemukselle yleensä.

Helsingissä 3 päivänä kesäkuuta 2005

Pia Viitanen /sd  
Satu Taiveaho /sd  
Rakel Hiltunen /sd  
Säde Tahvanainen /sd

Heidi Hautala /vihr  
Oras Tynkkynen /vihr  
Pentti Tiisanen /vas